

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 21.6.2016 asiassa R 471/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, EUIPO:ssa käydyistä menettelyistä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu,
- asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu,
- asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohtaa on rikottu

Valitus, jonka WQ (*) on tehnyt 3.10.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-1/16, WQ (*) v. parlamentti, 21.7.2016 antamasta tuomiosta

(Asia T-705/16 P)

(2016/C 454/51)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: WQ (*) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen tuomion asiassa F-1/16, WQ (*) v. parlamentti
- kumoamaan nimittävän viranomaisen 27.3.2015 tekemän päätöksen jättää ottamatta valittajan nimeä luetteloon virkamiehistä, jotka on valittu osallistumaan toiseen tehtäväryhmään siirtymiseen pätevöittävään koulutusohjelmaan vuoden 2014 kierroksella
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kolmeen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka virkamiestuomioistuin on tehnyt tutkiessaan valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämää kanneperustetta, joka perustui yhdenvertaisuutta koskevan yleisen periaatteen loukkaamiseen katsomalla, että valittajan tilannetta koskevat tosiseikat erosivat sellaisen hakijan tilanteesta, jolla oli samantasoinen tutkintotodistus ja joka oli suorittanut vähintään yhden vuoden pituisen koulutuksen.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka virkamiestuomioistuin on tehnyt katsoessaan, että riidanalainen päätös eli päätös jättää ottamatta valittajan nimeä luetteloon virkamiehistä, jotka on valittu osallistumaan toiseen tehtäväryhmään siirtymiseen pätevöittävään koulutusohjelmaan vuoden 2014 kierroksella, ei loukkaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklaa eikä unionin ja sen jäsenvaltioiden välistä toimivallan jakoa koulutusta koskevista asioista.

(*) Henkilötietojen käsittelyn puitteissa yksilöiden suojaamiseksi poistettu tieto.

- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka virkamiestuomioistuin on tehnyt hylätessään valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän lainvastaisuusväitteen sillä perusteella, että vaatimus vähintään yhden vuoden pituisen koulutuksen suorittamisesta on perusteltu ja oikeasuhteinen, kun otetaan huomioon pätevyittämis-koulutusmenettelyn luonne. Tässä yhteydessä valittaja katsoo, että virkamiestuomioistuin on myös ottanut huomioon valittajan perustelut vääristyneellä tavalla katsoessaan, ettei valittaja ollut kiistänyt sitä seikkaa, että riidanalaisen tutkintotodistuksen huomioon ottaminen merkitsisi valittajalle toimielinten palveluksessa kertyneen työkokemuksen hyväksilukemista kahteen kertaan.

**Valitus, jonka HB on tehnyt 3.10.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-125/15, HB v. komissio,
21.7.2016 antamasta tuomiosta**

(Asia T-706/16 P)

(2016/C 454/52)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: HB (Schweich, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen tuomion asiassa F-125/15, HB vastaan komissio, antamaan uuden ratkaisun,
- kumoamaan päätöksen jättää valittaja ylentämättä vuoden 2014 ylennyskierroksella,
- velvoittamaan komission maksamaan valittajalle 15 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä,
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kolmeen valitusperusteeseen, jotka perustuvat virkamiestuomioistuimen useisiin väitettyihin oikeudellisiin virheisiin.

Ensimmäiseksi valittaja katsoo, että virkamiestuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että nimittävä viranomainen suoritti tosiasiallisen eli objektiivisin ja yhdenvertaisin perustein suoritettujen ansioiden vertailun, vaikka tämä oli jättänyt ottamatta huomioon valittajan ansioita vuoden 2013 osalta, koska niitä ei ollut arvioitu vuoden 2013 arviointikertomuksessa, eikä se pyrkinyt saamaan haltuunsa keskenään verrattavissa olevia tietolähteitä tai tietoja.

Toiseksi valittaja katsoo, että virkamiestuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että arvioinnin puuttuminen vuoden 2013 arviointikertomuksesta on luettava valittajan syyksi ja että se seikka, ettei hän riitauttanut sitä henkilöstösääntöjen mukaisissa määräajoissa, on esteenä sille, että nimittävä viranomainen arvioi hänen ansioitaan kyseisen vuoden osalta.

Kolmanneksi virkamiestuomioistuin teki valittajan mukaan oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei tämä viimeksi mainittu esittänyt näyttöä tosiseikoista, joiden perusteella voidaan olettaa sukupuoleen perustuvaa syrjintää, vaikka hänen arviointikertomuksensa ei sisällä minkäänlaista varsinaista arviointia, yksinomaan siitä syystä, että hänellä oli pitkiä poissaoloja äitiysloman ja raskaudenajan komplikaatioista aiheutuneen sairausloman vuoksi.
